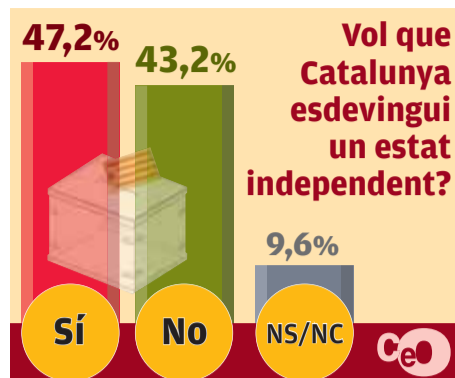

Augmenta el suport a la independència

ERC guanyaria les eleccions mentre que JxCat cauria i la CUP quasi triplicaria escons

Hisenda rebaixa a 196.906 € el que va pagar el govern per l'1-O

La fiscalia xifra en 3 milions la malversació

Racó d'en **Margarit**

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Calloa, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 24 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14830 - AVUI / Any XL. Núm. 13700 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

En via morta

INCOMPLIMENT • Foment no executa mai les inversions promeses i les grans obres arriben tard i fora de termini

Adif diu ara que el tren arribarà a la T-1 del Prat el 2021

RODALIES • El ministre Ábalos anuncia que el nou pla de rodalies 2017-2025 ha de quedar enllestit l'any vinent

El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, abraça el president Torra després de prendre possessió del càrrec ■ EFE

“Ministre d'Afers Exteriors”

Alfred Bosch substitueix Ernest Maragall com a conseller amb l'encàrrec del president Torra d'explicar arreu “la greu situació d'amenaça dels drets civils”

CULTURA P28

Crisi a l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi

Intenten forçar la renúncia del president, però no vol plegar

26N P14

El Punt Avui us convida als Premis Republicans de l'Any

ESPAI PISCINES

GRQP
POOL LINE

Ens banyem?

DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208

www.espaipiscines.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Espanyolisme antropòfag

“No vull que em retratin com un tio que odia Espanya”, suplica, llàstimosament, l'humorista català Dani Mateo des

del seu compte de Twitter. En va. Mateo va protagonitzar un esquetx –bastant blanc, per cert– on es mocava amb la bandera espanyola i, des d'aquell moment, ha rebut tota mena d'amenaques, insults i calúmnies. A més, al programa on treballa li han caigut patrocinadors, una companyia ha hagut d'ajornar l'estrena d'una obra de teatre on ell hi col·labora i, finalment, un jutjat de Madrid ha admès a tràmit una denúncia contra ell per ofenses o ultratge a símbols d'Espanya amb publicitat, corresponent a l'article 543 del Codi Penal, a més –la cirereta– d'un dels famosos delictes d'odi que estan empastifant Catalunya des de fa un parell d'anys. Dani Mateo té un bon panorama, francament.

Tot plegat descriu perfectament quin és el nivell de llibertat d'expressió que tolera l'Estat espanyol. Si fa un temps la repressió es fonamentava en la defensa

El cas de Dani Mateo descriu perfectament quin és el nivell de llibertat d'expressió que tolera Espanya

de la monarquia, ara –amb Felip VI batenent rècords d'impopularitat– les represàlies s'han reorientat en direcció a les *fake news* que caracteritzen el conflicte polític que es viu a Catalunya. I com que Dani Mateo és català, n'hi ha hagut prou amb això per fer possible obrir-li un calvari social i judicial de conseqüències devastadores com a mínim per a la seva carrera professional.

Per l'esquetx s'han disculpat mil vegades el mateix Mateo i fins i tot El Gran Wyoming, el presentador d'*El Intermedio*. Però no ha servit de res. El nacionalisme espanyol exigeix un linxament públic que castigui amb un escarment definitiu els que gosin riure's de la simbologia espanyolista. Reclamen el cap de Dani Mateo com en d'altres moments han exigut els de Toni Albà, Joan Laporta o Josep-Lluís Carod-Rovira. El nacionalisme espanyol és antropòfag i no s'atura fins que té el cap d'algu clavat en una llança. “No vull que em retratin com un tio que odia Espanya”, insisteix el pobre Mateo mentre Espanya, implacable, l'odia a ell amb la força que donen segles de domini. Pobre Dani Mateo, pensava que era possible fer humor a Madrid.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El cafè

L'altre dia, per dinar, vaig consumir un menú en una casa de menjars d'un poblet. Tot correcte fins que va arribar el cafè. Feia gust de piscina. Vaig pensar que s'abastien d'aigua amb excés de clor. Ha plogut molt, les aigües baixen tèrboles i s'han de prendre precaucions sanitàries. A mitja tarda vaig demanar un altre cafè en un bar del mateix nucli. No era res de l'altre món, però no feia gust de desinfectant. Potser alimentaven la cafetera amb aigua envasada. Vaig fer una indagació. La cafetera es nodria d'aigua de l'aixeta, la mateixa del restaurant. Potser les cafeteres? Eren del mateix model. La marca del cafè? Potser sí, però hi ha gaires diferències entre marques? Em va retornar la pregunta de sempre: per què en igualtat de condicions mecàniques, líquides i sòlides els cafès són tan diferents entre bars, amb tendència a la mediocritat? No n'he trobat mai cap d'igual. D'acord, tampoc són iguals els canelons o els rostits, i també surten del mateix forn i tenen ingredients semblants. Depèn del cuiner, és clar. De què depèn, el cafè? Vaig recordar

“Si el dels bars no és mai el mateix, el dels hotels és sempre igual

que un dia un cambrer de confiança em va dir que el sabor del cafè s'ha d'atribuir a molts factors: la molla, el grau de torrefacció, la quantitat, l'aigua, la temperatura, els filtres, la neteja de la màquina, la premsada... Es formen cafeters, com es fa amb els cuiners?

En canvi, el cafè que serveixen per esmorzar als hotels, estiguin situats els hotels a Amèrica, a Mallorca, a la Xina o a bord d'un creuer, és sempre el mateix: aquell gust de pneumàtic cremat, aquella textura d'asfalt que remou l'estómac i que fa que hagi de tornar a l'habitació quan ja estaves preparat per

sortir. A l'habitació, sempre t'hi trobes l'equip de neteja. Si no hi és, hi irromp quan ets dins. A què es deu aquesta uniformitat cafetera? De vegades he pensat que els hotels estan connectats amb un dipòsit central que no sabia on localitzar, com no sé on es troba el “núvol” que serveix la informàtica.

Els anys que vaig ser client diari de restaurants de menú havia arribat a pensar en una guia d'aquests establiments, alternativa a les dedicades als refinaments culinàries. Hi ha menús boníssims i molt ben combinats. Massa cops els cafès del final els espatlla.

Les màquines de cafè ocupen un lloc de privilegi als bars. Són enormes, sorolloses i niquelades com un cotxe italià. Del volum desafortat i de les agitacions que es produeixen dins en surt un rajolí que no arriba a omplir mitja tassa. Els clients ho observen intrigats: quin resultat haurà produït avui, el procés? L'amic Jaume em deia: “Desenganya't, l'única beguda al món invariable i indiferent als transports és la Coca-Cola.” No hi podria haver una fórmula universal, ni que fos secreta i a Atlanta, aplicada al cafè corrent?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/e2y5m4>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Doncs sí, com Turquia

Quan en el darrer ple del Parlament el Síndic de Greuges, Rafael Ribó, va presentar el seu informe sobre l'1-O, va treure de polleuera les formacions unionistes en considerar que els independentistes catalans empresonats són "presos polítics" i conclouent que "al continent europeu hi ha parlamentaris empresonats a Turquia i a Espanya". Si això és Turquia, que en algunes coses ho podria semblar, no hauríem de passar per alt la sentència que aquesta setmana ha fet pública el Tribunal Europeu de Drets Humans, el TEDH, i que a mi em sembla que ens ha passat massa desapercebuda. El TEDH ha considerat que Turquia està vulnerant els drets fonamentals del diputat i dirigent kurd Selahattin Demirtas en mantenir-lo en presó preventiva des de fa dos anys. El tribunal no entra pas a jutjar els fets pels quals va ser detingut, però aclareix, i de forma

“Allò que no val per a Turquia, val per a Espanya? Hi ha dues Europes, de veritat?”

contudent, que el prolongament de la presó preventiva de Demirtas és injustificable. "La presó preventiva és una ingerència injustificable de la seva llibertat d'expressió i d'opinió, i de la dels seus electors", diu la sentència. I en relació amb el fet que no pugui exercir de diputat, el tribunal sustenta

que "es vulnera el seu dret a ser elegit i anar al Parlament", i no només el seu sinó també "el dels seus electors". Els sona? La pregunta és ben fàcil: hi ha dues Europes? Europa té dues vares de mesurar diferents? Allò que a Turquia és una vulneració de drets, no ho és també a Espanya en relació amb els presos? Ningú a Europa, veient les similituds amb els presos catalans, no hi pensa fer res? No. No li importa a ningú, a Espanya, que un dia el TEDH digui el mateix en relació amb els presos catalans? La resposta és evident. Allò que podria ser un precedent, ni els preocupa. Són conscients que probablement s'estan vulnerant els drets, però no els preocupa. El TEDH ha exigint al president turc que posi fi a aquesta situació. Recep Tayyip Erdogan deia dimecres que no se sentia al·ludit per aquest tribunal i que no en pensa fer cap cas. Sembla que Pedro Sánchez tampoc.

De reüll

Maria Palau

Receptar museus

L'art carrega l'etiqueta d'inútil. Ho explicava molt bé Jaume Vidal, el cap de cultura d'aquest diari, en un article recent: "Quan un quadre té un sentit pràctic, com ara combinar amb el color del sofà, deixa de tenir sentit artístic." El que salva l'art, doncs, és la seva capacitat de desafiar els patrons d'un món en què tot es valora per la seva funcionalitat. Però, desenganyem-nos, l'art sí que té una poderosa utilitat social que no s'ha explorat convenientment. Està científicament provat que és un aliat de la salut de les persones, per exemple. Al Canadà,

Un col·lectiu de metges canadencs prescriuen art als seus pacients

una associació de metges ha decidit receptor visites als museus als seus pacients. Aquest col·lectiu mèdic ha arribat a un acord amb el Museu de Belles Arts de Montreal per tal de poder subministrar passis gratuïts a ciutadans que estan sent tractats de càncer, que tenen una malaltia crònica com la diabetis,

que no aconsegueixen sortir del pou d'una depressió o que es troben en una mala època d'estrès i ansietat. Els doctors els en facilitaran fins a quatre, d'entrades, perquè hi vagin acompanyats de familiars o amics. Veure una obra d'art és un medicament regenerador que, segons diverses investigacions, aporta serenor per controlar el dolor i força anímica per suportar millor el dia a dia. Just aquesta tardor al MNAC s'està celebrant un curs pioner a l'Estat amb experts internacionals que aborda tot el que podria aportar l'art al sistema sanitari català. Si l'utilitzéssim així, seria imparabile.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE FOMENT ESPANYOL

José Luis Ávalos

Desinversió crònica

En comptes d'utilitzar la mort d'un usuari de Renfe en l'accident de Vacarisses per exigir suport als pressupostos, el que hauria de fer el ministre és demanar perdó als catalans per la desinversió a les infraestructures de l'Estat a Catalunya durant dècades i posar-hi remei sense mitges tintes.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Disparar a matar

El president nord-americà ha autoritzat les tropes desplaçades a la frontera amb Mèxic a disparar a matar per garantir la seguretat dels agents fronterers davant la possible entrada d'immigrants procedents de la caravana que ha creuat tot Centreamèrica en direcció als EUA.

CRÍTICA D'ART

Glòria Bosch

Connexió recuperada

La crítica d'art i la historiadora Susanna Portell comissarien l'exposició del Museu d'Art de Girona, que recupera l'obra de l'artista polonesa Mela Mutter i que mostra el gran vincle que va tenir la pintora amb Catalunya, especialment Barcelona i Girona, al principi del segle passat.

EDITORIAL

Foment no compleix a Catalunya

El descarrilament d'un tren de rodalies a Vacarisses que va comportar un mort i nombrosos ferits ha reobert el debat sobre el lamentable estat de la xarxa ferroviària de proximitat dependent de Renfe i Adif, totes dues empreses públiques dependents del Ministeri de Foment, i per tant de titularitat estatal. Unes deficiències que corresponen a una greu falta d'inversió que no es produeix només en la xarxa ferroviària de rodalies i regionals. Les dades indiquen que hi ha una manca d'inversió estatal històrica en el conjunt de les infraestructures del país i que s'ha convertit en un dèficit crònic. Tot plegat malgrat la disposició estatutària que obliga l'Estat a invertir en infraestructures a Catalunya l'equivalent al PIB català, precepte que s'ha incomplert de manera sistemàtica.

Foment ha de posar al dia a Catalunya el conjunt de les infraestructures del país. I ho ha de fer amb un pla d'inversions que no només concreti les actuacions necessàries i la inversió requerida, sinó que en garanteixi l'execució. Perquè només en el cas de rodalies, l'Estat ja va comprometre durant l'etapa de Zapatero una inversió de 4.000 milions, de la qual només es va materialitzar un escadusser 13%. Un incompliment que la ministra Pastor, del PP, va voler maquillar el 2013 amb una nova promesa de 306 milions, i dels quals també només s'ha executat un 12%. Els accessos al port de Barcelona, el corredor del Mediterrani, completar l'autovia A-27 del Camp de Tarragona o l'N-340 a les Terres de l'Ebre i la interminable obra de l'N-II a les comarques gironines són només alguns dels molts exemples d'altres infraestructures vitals per a la modernització del país que arrosseguen obres interminables i promeses de l'Estat incomplertes.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Acord amb bascos
Els bascos ja tenen millorat el seu finançament. Rajoy obté l'aval del Congrés a l'acord amb el PNB i aplanar el camí per aprovar els comptes.

10 anys Menys licitacions
La posada a licitació d'obres per part de l'Estat baixa a la meitat. La forta activitat de govern i ajuntaments permet compensar la retallada.

20 anys Seleccions
La federació de futbol també dona suport a les seleccions nacionals. La Generalitat entrarà al Parlament el nou projecte de llei de l'esport.

Full de ruta

Toni Brosa

Supremacisme paranoide

La independència de Catalunya era un projecte polític legítim, pacífic i democràtic, mentre era minoritari. Ara, amb majoria parlamentària i a tocar de la majoria social, és una amenaça real i l'esforç per criminalitzar-lo és diari. De pacífic ha passat a violent, de democràtic a colpista i de legítim a supremacista. Te nassos inventar-se una violència que només ha exercit la policia espanyola; té delictes que parlin de colpisme aquells que mai han denunciat la il·legimitat del govern de Franco, ni la de la monarquia borbònica restaurada pel dictador; però si hi ha una acusació directament ridícula és la de supremacisme. L'independentisme no propugna que els catalans siguin superiors als espanyols en res, simplement defensa la creació d'un estat català independent, perquè rebutja un Estat espanyol que sistemàticament li ha anat a la contra i perquè aspira a fer les coses millor, per exemple en la defensa dels drets humans, en la pràctica dels valors de la democràcia, en la més clara sepa-

El supremacisme és dels que fa segles que miren de destruir la llengua i la cultura catalanes

ració de poders, en el rebuig de la monarquia borbònica i en tantes coses més. L'independentisme és plural i divers des del punt de vista social, econòmic, ètnic, lingüístic i cultural i defensa les idees d'igualtat i justícia social. Jo no hi veig rastre de supremacisme, en tot això. Sí que el veig, en canvi, quan Pablo Casado descriu la sagnant conquesta americana com un "fer Espanya més gran"; sí que el veig en un ministre de Cultura anunciant el seu propòsit d'"espanyolitzar" els nens a les escoles catalanes; el veig en uns policies armats estomacant de valent ciutadans pacífics que l'únic que feien era votar; el veig en afirmacions com "Cataluña es algo demasiado pequeño para perder el tiempo hablando de ella" de la cineasta Isabel Coixet; i el veig, i molt nítidament, en l'individu que viu a Catalunya fa un, cinc, deu o quaranta anys i exigeix que li parlin en *crístiano* o en *español*, que ve a ser el mateix. Pocs arguments han de tenir per anar a triar justament el supremacisme, que no és dels que intenten preservar una llengua, una cultura i una identitat amb mil anys d'història, sinó dels que fa segles que les neguen, les menyspreen o fan tot el possible per destruir-les.

Tribuna Humanitzar

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

Per educar els altres cal saber qui som nosaltres. Per acompanyar els altres en el seu procés de presa de consciència personal i social, en el seu projecte de vida, ens cal conèixer quin és el nostre. Com a professors, tutors, formadors, o tenim un projecte de futur en el qual confiem o ens serà impossible transmetre al nostre alumnat la credibilitat necessària per fer eficaç la nostra tasca educativa. La compilació curricular de matèries, àmbits o competències sembla que justifica, tot petrificant els coneixements, la feina docent. Els mestres i professors som mediadors entre el coneixement a "transmetre" i la "formació" que han de rebre els estudiants. Però, és això només allò que caracteritza la professió docent? Perquè si és així, llavors la substitució de la nostra feina per robots eficients és només una qüestió de temps.

EL QUE JUSTIFICA la tasca educativa, també dins les institucions escolars, és la capacitat que se suposa que tenim els docents per dotar de sentit els aprenentatges que proposem que construeixin els alumnes. Dit d'una altra forma: qui con-

nota de significació cultural, social, científica i, fins i tot, personal un determinat contingut d'aprenentatge sinó l'educador? I en el cas de les escoles i instituts, correspondrà fer-ho als equips docents guiats pels projectes educatius de cada centre. O a aquesta funció li reconeixem la preponderància que es mereix en la construcció de sentit en l'itinerari vital de cada alumne, o la mera tasca docent d'impartició de continguts curriculars i la seva avaluació podrà ser reivindicada per qualsevol algoritme que, en el futur, sigui un especialista molt més eficaç que

qualsevol professor amb les seves limitacions humanes.

AIXÒ ENS REMET a la pregunta cabdal: quin ha de ser el sentit de les institucions educatives en el futur? Si es tracta, primordialment, que el professorat ajudi l'alumne a saber destriar els continguts i les informacions rellevants i fidedignes de la xarxa, si li ha de donar suport en les competències personals i socials que garanteixin una convivència fraternal, enriquidora i col·laborativa amb els seus iguals, si l'ha d'acompanyar en la construcció de projectes vitals que connectin amb els seus valors i les seves opcions preses des de l'autonomia responsable; si aquesta és la tasca docent prioritària, llavors hem d'avançar en posar al servei d'aquests objectius les mesures curriculars i organitzatives en els centres, així com en el gruix de la formació docent, que permetin als nous professionals personalitzar al màxim l'atenció a l'alumnat i deixar els algorismes com a proveïdors d'informacions. El futur de la professió docent passa per reivindicar la seva funció, essencialment, humanitzadora.

“El futur de la professió docent passa per reivindicar la seva funció, essencialment, humanitzadora”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pessimisme

■ El dia que t'aixeques especialment pessimista i mires les notícies del dia, et venen al cap pensaments com: "La història del nostre món és senzillament espantosa." Penso que entre els responsables hi ha, sobretot, els que mai han volgut o après a mirar-se sinó a través dels ulls dels altres, i per això mateix necessiten i estimen el control, el domini i la riquesa, és a dir, el poder, ells, que són els menys indicats per exercir-lo. Per culpa d'aquest col·lectiu, doncs, omnipresent al llarg dels segles, el món està com està. Per ells i per una majoria de llepaculs i admiradors de la picaresca, el benefici fàcil i les aparences de tota mena. A tot això hi ajuda la manca generalitzada de criteri propi, és a dir: coneixement, reflexió i recurs constant al dubte metòdic. Contemples la història i l'actualitat, i sents i penses: Quin des-

astre! I t'adones que al poder ja li va bé la ignorància. On no hi ha res hi cap de tot.

JORDI GARCIA VILANOVA
Terrassa (Vallès Occidental)

Tragèdia a rodalies

■ És increïble que sempre actuem tard. Hi ha hagut d'haver víctimes mortals per decidir que la infraestructura en aquest tram de rodalies no estava a l'altura. Els dos descarrilaments anteriors o les inundacions dels últims dies no eren suficients. L'estat del benestar hauria d'ofertir transport públic segur i de fàcil accés per a tots els ciutadans.

BLAI RAMÍREZ I VALERO
Cervelló (Baix Llobregat)

Situació de crisi

■ L'Estat espanyol s'enfronta a curt i a mitjà termini a una de les crisis més importants dels últims anys. Vagues de

judges, fiscals, metges, mestres, policies, bombers, etc. Es queixen de pressió insuportable als seus treballs, plantilles curtes per no haver cobert les jubilacions, sous obsolets per les congelacions hagudes, manca de recursos tècnics i digitals i, conseqüentment, deficient servei als ciutadans. Els motius són clars: la crisi econòmica iniciada el 2008 i el mal govern del PP en tots aquests anys. L'atur real no millora, els diners destinats a pensions augmenten, i aviat el BCE d'en Draghi deixarà de comprar el deute que ja supera el 100% del PIB i que seguirà augmentant. Tot això, i les nefastes inversions en AVE i altres, plantegen un futur econòmic molt negre. També en l'àmbit polític hi ha incerteses. L'evolució cap a la ultradreta del PP i Cs, la precarietat del govern Sánchez, el desprestigi del TC i TS i el setge al procés català, la manca de pressupost, el tipus d'estat, etc. En

canvi, els bancs guanyen més que mai després del rescat que vam pagar entre tots. És evident que es necessiten polítiques diferents i polítiques valents que les apliquin.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

Petit comerç

■ Fenòmens com el Black Friday ens obliguen a consumir més del que necessitem. La gent es torna boja i es formen cues impressionants a les grans superfícies. Cada cop estic més cansada d'anar a les grans botigues i trobar-me el mateix tipus de roba, i després veus algú que porta el mateix que t'has comprat. Així que veig decidir apostar pel petit comerç, que m'ofereix una millor atenció i hi puc trobar coses diferents del que veig a totes les grans superfícies. Apostem pel petit comerç.

PILAR ROIG SERRA
Barcelona

La frase del dia

“Us demano que actueu com a ministre d’Afers Exteriors del país d’acord amb els objectius que ens hem marcat”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT (DIRIGINT-SE AL NOU CONSELLER ALFRED BOSCH)

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d’història de la Universitat de Barcelona

Rei de França

El títol d’aquest article no és cap referència irònica al president Macron ni als dos pretendents al tron de França: Enric, de la casa d’Orleans, i el franquista declarat Luis Alfonso, de la casa borbònica. Senzillament, diu el que diu: França té rei. O més acuradament, té tres reis, que viuen a 16.000 quilòmetres de París, i regnen sobre les illes de Wallis i Futuna, al bell mig de l’oceà Pacífic. Perquè més enllà de la França europea, existeix una complexa xarxa de territoris hereva de les restes de l’antic imperi colonial francès que agrupa gairebé tres milions de ciutadans amb passaport francès, entre ells els més de dotze mil habitants de Wallis i Futuna. Són el que coneixem comunament com els francesos d’ultramar, entre els quals cal comptar els pobles autòctons d’aquests territoris més els francesos arribats de la metròpoli al llarg de la història.

RESPECTE A LA UNIÓ EUROPEA, aquests territoris tenen tot un seguit de consideracions i tractes especials. Bàsicament els tractats de la UE els divideixen en dos: les regions ultraperifèriques (RUP) i els Països i Territoris d’Ultramar (PTU). Les RUP, com les Canàries, la Guaiana o Martinica són territori de la UE i els seus habitants en són ciutadans de ple dret. En el cas dels PTU, els territoris no formen part de la UE, però els seus habitants sí que estan considerats ciutadans de la UE de ple dret. Aquest darrer és el cas de territoris francesos com Nova Caledònia o britànics com les illes Falkland. Les illes de Wallis i Futuna també són un PTU europeu, que la Constitució francesa designa com a col·lectivitat d’ultramar. Pot ser un territori de tan sols 124 quilòmetres quadrats, més o menys com Liechtenstein, però segurament és el més enrevessat de tot França en termes polítics, ja que s’hi superposen

tres nivells de poder en equilibri inestable: el tradicional monàrquic, el colonial de l’Estat francès i el democràtic en assemblea. L’herència colonial francesa ve representada per l’alt administrador de la República a les illes, una mena de governador designat per l’Eli-si, mentre que el sufragi universal s’expressa per mitjà d’una assemblea territorial dominada pels partits tradicionals francesos. Però sens dubte l’expressió de poder més especial, i única a França, són les monarquies autòctones plenament reconegudes per la República francesa.

PER COMPLICAR-HO ENCARA MÉS, aquestes dues illes tropicals es divideixen en tres regnes no hereditaris amb els seus monarques respectius i governs amb primers ministres reials i ministres. L’illa de Wallis és el regne d’Uvea, mentre que l’illa de Futuna està formada per dos regnes: Alo al sud-est i Sigave al nord-oest. Els reis són escollits pels caps tribals entre els membres de certes famílies aristocràtiques de llinatge reial i lluny de l’aparença de tranquil·litat que donen les seves palmeres i platges tropicals, les successions esdeve-

“França té tres reis, que viuen a 16.000 quilòmetres de París, i regnen sobre les illes de Wallis i Futuna, al bell mig de l’oceà Pacífic

nen sempre conflictives, com ara tot just fa dos anys, quan va esclatar una crisi política sense precedents i els trons van ser objectes de violentes disputes entre diversos aspirants. El 2016 el regne d’Uvea va caure en el caos quan es van constituir dos consells de caps tribals diferents i cadascun d’ells va elegir el seu rei. El palau reial va ser ocupat i només un acord *in extremis* per part dels principals caps tribals va permetre elegir Patalione Kanimoa com a nou rei, membre, per cert, de la dreta francesa. Per les mateixes dates el rei d’Alo, que poc abans havia aconseguit per primer cop que un cap d’estat francès, François Hollande, visités Futuna, va veure’s forçat a abdicar quan els seus caps tribals li van retirar el seu suport, per escollir Filipo Katoa com a nou monarca. En el cas del regne de Sigave, la renovació de la monarquia no va ser menys traumàtica. Després de set anys amb el tron vacant, el primer ministre reial va decidir entronitzar un membre de la família reial sense l’acord dels altres ministres i caps tribals, que van preferir després de setmanes de forta tensió escollir Eufenio Takala, membre de la família reial per línia materna, motiu pel qual el primer ministre havia evitat proposar-lo. Les crisis successòries van forçar a un ampli desplegament de gendarmes francesos a les dues illes tropicals.

HAN PASSAT DOS ANYS i la calma ha tornat al Pacífic, però ara els tres reis de Wallis i Futuna volen ser rebuts en audiència pel president de França, l’autèntic sobirà sobre terres d’ultramar. El terratrèmol polític del referèndum d’autodeterminació a Nova Caledònia, amb un bon resultat per als independentistes canacs, no ha passat desapercebut a Wallis i Futuna, i ara els tres reis volen negociar un nou estatut polític per als seus regnes amb el tron de París.

De set en set

Lluís Muntada

Fer política

Diaro 16 informa que el jutge Larena va manipular fraudulentament el número d’identificació de la causa judicial del procés perquè aquesta causa li fos assignada. Mentre l’ull de Roger Español encara rodola, els escopeters de la policia espanyola justifiquen davant del jutge l’ús de pilotes de goma l’1-0 atès “l’odi extrem dels votants”. Ningú investiga els fils, tan tèrbols, de la vaga de taxistes i de les manifestacions policials a Barcelona. Ni les pressions sobre les empreses per traslladar la seva seu fora de Catalunya. El fotògraf Jordi Borràs és agredit per un policia i acaba, ell!, citat judicialment. PSOE i PP continuen practicant l’endogàmia amb l’elecció del CGPJ. Ignacio Cosidó –portaveu del PP al Senat– revela a plena llum del dia les vísceres de l’Estat i la Justícia amb la intenció, segur, d’amagar més vísceres de l’Estat i la Justícia.

Mentrestant l’exili i la presó continuen truncant vides. Mentrestant la segona fila de l’independentisme, incapaç d’articular el moviment civil, invalida tota possibilitat de futur (més honest seria assumir de manera explícita l’*autonomisme per imperatiu*, per por a Espanya, que no pas seguir posant en risc la població en nom d’un projecte consumit!). Mentrestant afloren veus que parlen d’*eixamplar la base*, de *fer política*, d’aprovar uns pressupostos, d’*acumular capital polític*... No es just explotar falses oportunitats. I tot per no haver de reconèixer que estem davant d’un triomf aclaparador de l’autoritarisme, de la indefensió i de la repressió d’una part de la ciutadania. En algun moment *fer política* també voldrà dir ser conseqüent i protegir el ciutadà i, amb el principi de realitat com a criteri, oficialitzar que no vivim en democràcia, que estem en mans d’un règim autoritari.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

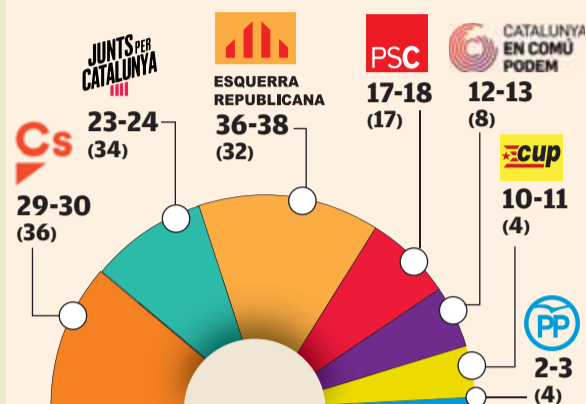
Baròmetre CEO d'opinió política. 3a onada 2018

Estimació d'escons

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

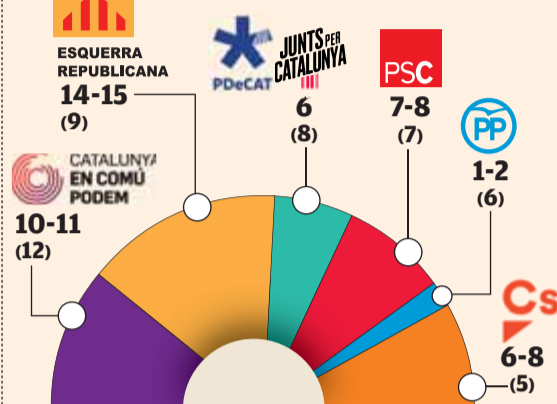
Parlament de Catalunya

Entre parèntesis, resultats 2017

Congrés dels Diputats

Entre parèntesis, resultats 2016

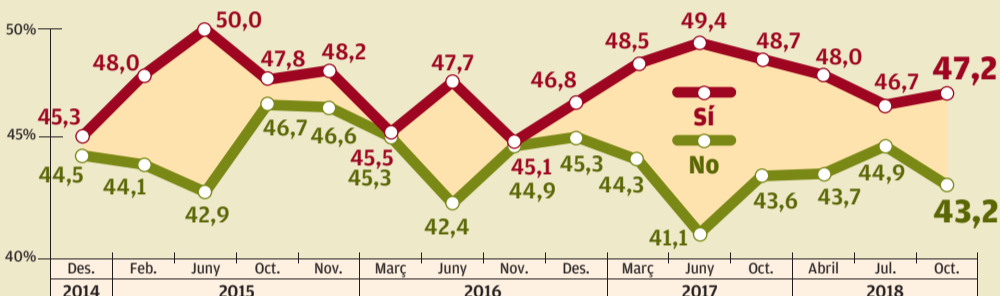

Valoració mitjana en una escala del 0 al 10

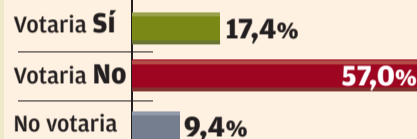
Entre parèntesis, coneixement dels líders, en percentatge

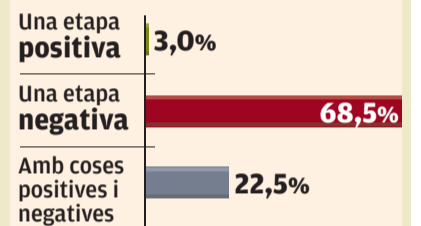
Vol que Catalunya esdevingui un estat independent? (%)

Si es tornés a celebrar un referèndum per decidir sobre l'actual Constitució espanyola, aprovada el 1978, vostè què faria?

Per vostè, l'etapa del franquisme ha suposat en la història de Catalunya...

ERC guanyaria les eleccions i l'independentisme pujaria

■ Els republicans obtindrien 36-38 diputats, JxCat cauria als 23-24 i la CUP quasi triplicaria escons ■ El sí a la independència es distancia quatre punts del no ■ Els de Junqueras també vencerien al Congrés

Emili Bella
BARCELONA

Miratge de Ciutadans com a primera força a la Ciutadella. Inés Arrimadas cauria a la segona posició a l'hemicycle darrere d'una ERC ascendent que venceria clarament en unes eleccions al Parlament amb 36-38 escons (ara en té 32), un resultat que seria històric des del restabliment de la democràcia per als d'Oriol Junqueras.

Junts per Catalunya retrocediria fins als 23-24 diputats (respecte als 34 actuals) i la CUP gairebé triplicaria les quatre actes presents fins als 10-11 escons i, per tant, recuperaria el grup propi. Sumat, el bloc independentista podria eixamplar la majoria fins als 73 escons, segons revela el darrer baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), donat a conèixer ahir. Així, Ciutadans perdria 6 o 7 llocs, men-

tre que el PSC es quedaria igual o potser en guanyaria un, Catalunya en Comú Podem creixeria de 8 a 12 o 13 i el PP encara retallaria més la seva minsa representació: 2-3 diputats.

La mostra, de 1.500 enquestats, es va recollir entre el 22 d'octubre i el 12 de novembre, quan es va conèixer la petició de penes de presó de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat per als líders independentistes empresonats. En

aquest context, el sí a la independència quedaria quatre punts per damunt dels partidaris del no, 47,2 i 43,2% respectivament. En l'anterior baròmetre, del juliol, la distància era més petita, dins del marge d'error. Amb el mig punt que avança el sí, ara la distància "voreja el que és estadísticament significatiu, però molt justet", va observar el director del CEO, Jordi Argelaguet.

D'altra banda, ERC

també guanyaria les eleccions espanyoles amb 14 o 15 diputats, respecte als 9 que van obtenir Gabriel Rufián i Joan Tardà el 2016. En Comú Podem esgarriaria un o dos diputats i el PSC es quedaria com està o potser en guanyaria un, sense notar pràcticament cap empenta pel fet que governi el PSOE a La Moncloa. Ciutadans passaria de 5 a 6-8 escons i l'espai neoconvergent en perdria dos (de 8 a 6). El

PP remarcaria la seva residualitat en l'era post-155 de 6 a 1-2 diputats. Pel que fa a la CUP, que no s'hi presenta, repartiria els vots cap a ERC (un 36%), l'abstenció (un 20%) i els comuns (un 12%).

L'enquesta pregunta també per qüestions d'actualitat com ara la Constitució, que fa 40 anys, o el franquisme, amb la perspectiva d'una exhumació del dictador. Un 57% dels catalans votarien en contra de la carta magna actual, enfront del 17,4% que sí que l'avalarien, mentre que un 68,5% consideren que el franquisme ha suposat un període negatiu; un 3%, positiu i un 22,5% responen que va tenir coses positives i negatives. Un 51% i un 48% dels que diuen que votaran Ciutadans i el PP, respectivament, són d'aquest últim parer. ■

MÉS CEO

Els votants dels comuns puntuen millor Elisenda Alamany que Jéssica Albiach

Els enquestats que diuen que votaran Catalunya en Comú Podem valoren més positivament la independentista Elisenda Alamany (amb un 5,03), que acaba de deixar de ser portaveu del grup parlamentari, que Jéssica Albiach,

nova presidenta dels comuns a la cambra, a qui suspenen amb un 4,58. "Ens està dient alguna cosa dels lideratges", va assegurar el director del CEO. "Albiach tot just està entrant en primera línia", va recordar Argelaguet.

Suspens per als governs català i espanyol

Els catalans suspenen el govern amb un 3,7 sobre 10, quasi un punt menys que al juliol. Així sí, els enquestats posen una nota pitjor al govern de Pedro Sánchez, que puntuen amb un 2,9.

Junqueras i Rovira, els més ben valorats

L'empresonat exvicepresident i líder d'ERC Oriol Junqueras és el polític més ben valorat pels catalans, amb un 5,97, seguit de la secretària general del partit, l'exiliada Marta Rovira, amb un 5,16.

Junqueras i Rovira, en una imatge d'arxiu ■ ANDREU PUIG

Aragonès, esperonat pel resultat

El vicepresident del govern, Pere Aragonès, va assegurar ahir des de Manresa que els resultats del CEO esperonen l'executiu "a continuar determinats i tirar endavant a favor de la independència".

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra encarrega a Bosch que prioritzi l'autodeterminació

■ Li confia com a “tasca central”, en la presa de possessió, que faci que Catalunya sigui “coneguda i reconeguda” ■ El nou conseller avança que Barcelona serà un instrument clau per fer projecció exterior

Ò. Palau / F. Espiga
BARCELONA

“Catalunya té dret a ser coneguda i reconeguda, i que li respectin i reconeguin el dret a l'autodeterminació.” Aquesta –juntament amb la representació dels catalans al món– ha de ser segons el president, Quim Torra, la “tasca central” que ha d'afrontar el Departament d'Acció Exterior que des d'ahir encapçala Alfred Bosch. “Us demano que actueu com a ministre d'Afers Exteriors del país”, li encomanava en un acte sobri de presa de possessió al Palau de la Generalitat, en què va tenir un record per a Raül Romeva, “el conseller que avui hauria de ser aquí”. La visita que li farà dilluns a la presó de Lledoners serà precisament el primer acte en l'agenda de Bosch.

El president li confia “l'enorme tasca” d'explicar al món la “greu situació d'amença” dels drets civils i polítics que viuen els independentistes però que tam-

Els consellers entrant i sortint, Alfred Bosch i Ernest Maragall, ahir al davant de la foto de Raül Romeva ■ JOSEP LOSADA

bé va molt més enllà en el conjunt de l'Estat, i que s'afegeix a la manca de separació de poders. “Aquesta situació necessita una dedicació intel·ligent i efectiva”, assenyalava Torra, que vol que s'afegeixi a la tasca que ja estan fent l'ex-president Puigdemont i la resta d'exiliats.

Torra va agrair al conseller sortint, Ernest Maragall, que pega per aspirar a l'alcaldia de Barcelona, la feina de reactivació de les delegacions exteriors i del Diplocat. Això sí, Torra va lloar sobretot el seu relleu, Alfred Bosch, “un home de cultura”, i confia precisament que la seva etapa al

Les frases

“Ens cal emprendre una enorme tasca per explicar la greu situació d'amença dels drets civils”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Les portes que obre Barcelona són un gran actiu i, per això, cal anar junts per poder guanyar-nos el món”

Alfred Bosch
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

l'Ajuntament sigui “un bon coixí per a la nova experiència”, igual que la seva àmplia trajectòria com a corresponsal a l'estranger. A més, en va destacar la faceta d'estudis de Nelson Mandela, i li va reclamar que apliqués una “llició política i moral de primer ordre” que ell mateix havia assenyalat ja: saber que haurà de parlar i entendre's amb els rivals, sense renunciar al que ha motivat la lluita de tota la seva vida.

Comiat de l'Ajuntament

Poc després del seu nomenament, Bosch va travessar la plaça Sant Jaume per formalitzar la seva renúncia com a regidor de l'Ajuntament de Barcelona aprofitant que ahir hi havia ple. En un breu discurs, el ja conseller va ser nítid a l'hora de deixar entendre que el seu desig era haver repetit com a candidat a les municipals –“tinc consciència de no haver fet la feina fins al final”– i va avançar que, al final mateix de la sessió plenària, es reuniria amb l'alcaldessa, Ada Colau, per articular polítiques comunes de promoció exterior aprofitant “la potència” que té Barcelona com a marca. L'única nota agra d'aquest comiat va ser la intervenció de l'exregidor d'ERC Juanjo Puigcorbó, que va aprofitar per airejar la mala relació personal que manté amb Bosch. ■

Un home de lletres que somiava ser alcalde

TRAJECTÒRIA • Bosch ha estat un polític allunyat de l'ortodòxia, que va assolir una gran notorietat en el seu pas pel Congrés dels Diputats **OPOSICIÓ** • A l'Ajuntament de Barcelona ha intentat modelar un perfil que el convertís en alternativa a Colau

Francesc Espiga
BARCELONA

Escriptor, professor d'universitats com les de Chicago o d'Ibadan (Nigèria), africanista reconegut o corresponsal de premsa en zones de conflicte. Ni per currículum ni per manera de fer, Alfred Bosch no ha estat un polític convencional. Conversador agràit, però amb un caràcter i sentit de l'humor no sempre fàcils de codificar, l'ara ja conseller d'Acció Exterior va ser un personatge clau en l'organització de la consulta sobiranista de Barcelona del 10 d'abril de 2011. Una plataforma que el va catapultar a la gran política institucional, en una plaça tan ex-

igent com la d'exercir de cara visible de la bancada d'ERC al Congrés dels Diputats entre 2011 i 2015. Des de la seva tribuna va polir els dots d'orador, incisiu en els continguts però sense estridències en les formes, fet que va contribuir a donar-li una gran projecció pública. Bosch es convertia en un actiu potencial electoral i, en una nova pirueta dels republicans, era escollit candidat a l'alcaldia de la capital catalana del 24 de maig de 2015. El seu aterratge a l'arena municipal, però, no va ser senzill. D'entrada, perquè va facilitar la investidura d'Ada Colau, una decisió que a dia d'avui encara se li retreu, i després va venir aquella desafortunada ex-

hibició d'una estelada al balcó de la plaça Sant Jaume durant les festes de la Mercè. Un episodi que el va ajudar a metabolitzar els codis propis que regeixen la política municipal. Barcelona demana picar pedra al territori, dosis mesurades de gesticulació i, sobretot, tenir relatiu propi en clau de ciutat. Amb aquestes coordenades, i amb l'excalcalde de Jerusalem Teddy Kollek com a referent reiteratiu, el cap d'ERC ha anat perfilant una estratègia d'oposició rocosa a Colau amb la vista posada al 2019. Bosch tenia un pla,

ser alternativa, però el seu partit –es a dir, Oriol Junqueras– en tenia un de ben diferent. Arribats aquí, la història ja està més que explicada. Ernest

Maragall serà finalment el candidat, i Bosch es va apartar sense fer soroll i, ara, es dedicarà a explicar Catalunya al món amb el seu anglès impecable. En el seu cor, però, hi haurà una petita recança. Perquè el seu somni, que havia arribat a creure possible, era un altre. Ser alcalde. ■

El perfil Alfred Bosch

Nascut a Barcelona el 17 d'abril de 1961. És llicenciat en filosofia i lletres i doctor en història per la UAB

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 24 de novembre del 2017

MIQUEL RIERA

El Suprem assumeix la causa contra el govern i els Jordis

El Tribunal Suprem consuma l'esperat gir copernicà en la gran causa contra el govern de la Generalitat i l'independentisme per l'1-O, i finalment, assumeix totes les causes per rebel·lió que instruïa fins ara la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, la responsable de l'empresonament dels vuit consellers i de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez. La decisió

del Suprem s'interpreta, en aquell moment, com una desautorització de Lamela, i com el fet que obria la porta a l'excerceració dels empresonats, com així va ser amb uns quants, dies després. El jutge Pablo Llarena, que assumeix la causa des d'aquell moment, s'ha anat mostrant, però, més implacable, si això és possible, que Lamela.

Julián Sánchez Melgar, nou fiscal general de l'Estat

El govern Rajoy s'ha afanyat a buscar un substitut per al fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, mort a l'Argentina el 18 de novembre. Julián Sánchez Melgar, magistrat del Suprem, és l'escollit pels populars.

Pel PP, el 155 és una "mostra de respecte"

En la seva primera visita a Catalunya des de l'aplicació de l'article 155, la vicepresidenta del govern Soraya Sáenz de Santamaría, diu, des de s'Agaró, que aquest és "una mostra de respecte cap a Catalunya". ■ MANEL LLADÓ

"Les concentracions tumultuàries davant les seus judicials indirectament fan una pressió important"

RAFAEL CATALÁ MINISTRE DE JUSTÍCIA

"Fals, Núria Marín. El que van garantir els vostres socis del 155 va ser la seva aplicació fèssim el que fèssim"

CARLES PUIGDEMONT PRES. GENERALITAT

II JORNADA EMPRESARIAL
"LES PIME'S AVUI: NOUS ESCENARIS, NOUS REPTES" A TORDERA
4 DESEMBRE 2018
PONÈNCIES
Jordi Llonch "Deixa ja de vendre i fes que et comprin"
"Vivir con entusiasmo" Victor Küppers
SALA GRAN TEATRE CLAVÉ Plaça Martí Pol s/n
9.30H a 12.30H
Aforament limitat
Inscripcions a promocioeconomica@tordera.cat o www.tordera.cat

ORGANITZA: COL·LABOREN: AMB EL SUPORT DE:
Ajuntament de Tordera Diputació de Tordera Diputació de Barcelona Diputació de Barcelona

40 anys MANRESA+ comerç al teu costat!
FIRA SANT ANDREU
-25 DE NOVEMBRE-
COMERÇ OBERT
Generalitat de Catalunya Diputació de Barcelona Cambra de Comerç de Manresa Ajuntament de Manresa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

26N

Premis
Republicans
de l'Any.Veni al lliurament dels
Premis
Republicans de l'AnyDilluns, 26 de
novembre,
a les 20 h, a l'Auditori
Palau de Congressos de
GironaReserveu fins a 2
invitacions
a confirmacions@lrp.catUs confirmarem la
inscripció per correu
electrònicNo us perdeu un acte de
reivindicació i
d'agraïment als més
republicans

La gran trobada anual de La República

L'orgull de l'1-0 en
forma de trofeu**ART** • Els premiats rebran una obra seriada de l'artista Enric Pladevall realitzada expressament per a la cerimònia **SÍMBOL** • L'escultura simbolitza el poder de l'urna del referèndum, travessada per la falç alliberadora d'"Els segadors"Carles Ribera
GIRONA

El guardó que rebran els Republicans de l'Any és obra de l'artista Enric Pladevall (Vic, 1951) i es basa en l'obra que va presentar per a l'exposició *55 urnes per la llibertat*, que tenia com a inspiració les urnes de l'1-O. A més de l'urna, Pladevall va utilitzar en la seva obra un estri que també té molta força simbòlica per als catalans: la falç. És un element simbòlic que reforça l'homenatge a l'esperit republicà que sorgeix de l'extraordinària mobilització popular que va fer possible el referèndum. La peça, que originàriament era una urna de les utilitzades per a la votació travessada per una falç real, representa una simbiosi entre l'eina històrica per tallar cadenes i l'objecte que permet exercir el dret de vot, eina actual per a l'alliberament nacional. Pladevall, que ha cedit els drets de

És la simbiosi entre l'eina històrica per tallar cadenes i l'urna per expressar la força del vot

l'obra per a aquests premis, n'ha fet una versió reduïda de mida i amb bronze, que es lliurarà als premiats amb una targeta d'autenticitat i una caixa de fusta.

La idea de la falç, segons Pladevall, neix de la proposta del nord-català Étienne Sabench, membre de l'ANC de Perpinyà, que va demanar a l'artista de participar en l'exposició que es va inaugurar l'estiu passat a Brussel·les i que ja ha viatjat a Perpinyà i a Barcelona.

Pladevall mateix destaca el simbolisme de l'escultura, extret de l'himne nacional de Catalunya "com una representació de fermesa i lluita per defensar els nostres drets", segons declarava en una entrevista a La República publicada el cap de

Enric Pladevall, amb una de les urnes que es lliuraran dilluns ■

Un artista compromès i reconegut internacionalment

L'obra pública de Pladevall és a Barcelona, Vic, Manresa, Girona, Corea i els Estats Units, com és el cas de l'"Androgyne Planet", situat al Centennial Olympic Park d'Atlanta. També té obra al Museu d'Art Contemporani de Barcelona, el Museu d'Art Contemporani de Madrid, la Fundació Juan March, el Lehigh Art Galleries Museum de Pennsilvània, l'Atlanta History Center o l'Urban Redevelopment Authority Collection, a Singapur. Des de fa uns anys té en marxa l'ambiciós parc d'escultures L'Olivar, a Camallera.

setmana passat.

En la cerimònia de dilluns es lliuraran en total vint-i-cinc guardons, respectivament als sis premiats per votació dels lectors (Jaume Roures, Lluís Llach, l'AMI, Proactiva Open Arms, Jordi Borràs i Valtònyc), el reconeixement pòstum a Muriel Casals, i els corresponents al premi d'Honor ex-aequo atorgat a tots els presos i exiliats polítics i també als membres dels CDR Tamara Carrasco i Adrià Carrasco. Les circumstàncies repressives que viu actualment Catalunya faran que hagin de ser els familiars i amics de molts dels guardonats els que recullin el premi en nom seu, per la qual cosa l'acte es vol convertir en una mostra d'escalf multitudinària.

Reserveu fins a 2 invitacions a
confirmacions@lrp.cat o al 972 18 64 47 (de 9 h a 14 h)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Hisenda rebaixa a 196.906 euros el que va pagar el govern per l'1-O

■ El ministeri precisa, en un informe encarregat pel jutjat de Barcelona, que hi ha 615.717 euros compromesos i no pagats ■ La fiscalia xifra en 3 milions la malversació

Mayte Piulachs
BARCELONA

El ball de xifres sobre els diners públics que el govern català va gastar per organitzar el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre va tenir ahir una nova revelació. En un informe, el Ministeri d'Hisenda rebaixa a 196.906 euros la quantitat que l'equip de Puigdemont va destinar a l'1-O, a més de 615.717 euros compromesos i que no es van abonar. La fiscalia ha xifrat en 3 milions d'euros la malversació de fons públics, i el jutge Llarena va fer aportar als processats 2,1 milions de fiança, que va ser coberta per l'ANC i Òmnium amb donacions dels ciutadans.

L'informe d'Hisenda, conegut ahir, va ser encarregat pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que investiga els organitzadors de l'1-O, mentre el jutge del Suprem va desis-

La xifra

7 anys de presó és la pena sol·licitada per la fiscalia per a Mundó, Borràs i Vila per malversació de fons. A la resta se'ls afegeix a la rebel·lió.

tir de demanar-lo. El ministeri adverteix que no més pot controlar els expedients que van ser sol·licitats pel jutge a la interventora general de la Generalitat, a més dels certificats mensuals, i els requeriments (14 el 2017 i 8 el 2018), que van fer a la interventora. Tot i aquest control, Hisenda sosté que no pot garantir si les partides informades van ser gastades en el que realment es deia. Així, fa dos blocs de despeses pagades: la primera pel Diplocat, amb 177.304 euros pel

desplaçament i estada dels observadors internacionals, i 19.603 euros per la traducció d'una web. La segona és pagada per Presidència per dues campanyes de publicitat: la de les vies del tren, 336.143 euros, i la de catalans a l'exterior, 266.506 euros.

La reducció de la despesa és important i pot obrir un marge a reduir les penes demanades. La fiscalia els imputa una malversació agreujada en superar 50.000 euros gastats, en què se'ls pot imposar unes penes de quatre a vuit anys de presó. El càstig es pot agreujar fins als 12 anys de presó quan s'han malversat més de 250.000 euros. La fiscalia ja va descartar aquest punt, quan en l'escrit d'acusació demana per als exconsellers Mundó, Borràs i Vila set anys de presó. Als polítics a la presó, se'ls suma la malversació amb la rebel·lió, amb penes d'entre 16 i 25 anys de presó. ■

Des d'ahir hi ha un arbre en record dels presos a la plaça dels Àngels de Barcelona ■ O.DURAN

Una ONG internacional demana que alliberin Cuixart

L'ONG Front Line Defenders, una de les que gestionen el programa de la UE de protecció dels defensors dels drets humans, ha demanat l'immediat alliberament i retirada de tots els càrrecs contra el president d'Òmnium, Jordi Cuixart. L'ens assegura que ell va actuar sempre pacíficament en defensa de drets fonamentals, i qualifica de "totalment desproporcionats" els delictes que li imputen. A més, exigeix a l'Estat que garanteixi que els defensors dels drets humans puguin actuar "sense por de represàlies i lliures de restriccions". La resolució obre una línia de treball en la

denúncia de la repressió a les instàncies internacionals.

Suport als presos

■ Ahir a la tarda van coincidir diversos actes de suport als represaliats. Davant del Macba de Barcelona, entitats del Raval van estrenar, en presència d'alguns familiars, l'Arbre dels Desitjos, un avet de Nadal en homenatge als presos i exiliats, on es poden penjar fotos i missatges de suport, i al voltant del qual hi haurà tot d'activitats fins al 6 de gener. També els funcionaris de la delegació de la Generalitat a Girona van muntar un arbre similar.

A l'exterior de Mas d'Enric i del Puig de les Basses, on hi ha Carme Forcadell i Dolors Bassa, es van fer actes de suport en el marc de la campanya "Cap Dona en l'oblit".

Humorista al jutjat

■ Arran de la denúncia d'una organització policial, l'humorista català Dani Mateo va ser citat ahir per un jutjat de Madrid a declarar dilluns com a investigat per un delictes d'odi i un d'ultratge als símbols d'Espanya per haver-se mocat amb aquesta bandera en un programa d'humor de la Sexta.

■ ÒSCAR PALAU

Nadal en un entorn únic

Gaudeix dels nostres menús de Nadal, St Esteve i Cap d'Any

Si ho prefereixes cuinem per tu i t'ho portem a casa.

També disposem de menús adaptats per celíacs, al·lèrgens, etc.

Autovia T-11, Sortida 12, 43110 TARRAGONA

Tel : +34 977 77 15 15

info@laboella.com

www.laboella.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Volen sancions per als funcionaris que discriminen la llengua

La Plataforma per la Llengua insta l'Estat a fer complir el dret d'opció lingüística a l'aeroport, les comissaries i els jutjats

Xavier Miró
BARCELONA

Cristina Brullet, de 69 anys, es va dirigir en català a un agent de la comissaria de la Policia Nacional de Balmes. L'agent la va instar a parlar-li en castellà. Quan li va recordar que tenia el dret de parlar la seva llengua, l'agent li va exigir el DNI, la va acusar de "faltar-li al respecte" i va acabar traient-se les manilles i amenaçant-la de posar-les-hi. A les reclamacions que ha posat a la comissaria ha rebut com a resposta que ja apliquen el protocol que els obliga a buscar un funcionari que enten-

La frase

“Cal un canvi estructural i de mentalitat. Mentre no arribi el sentit comú, que hi hagi sancions”

Òscar Escuder
PRESIDENT DE LA PLATAFORMA PER LA LLENGUA

gui el català. Aquest cas, que es repeteix en comissaries, jutjats, registres o a l'aeroport, "no és una anècdota, sinó catalanofòbia", sosté Òscar Escuder, president de la Plataforma per la Llengua, que ha rebut 155 queixes per discriminacions lingüístiques

"greus de l'administració pública". Per exemple, a Xavier Casanovas la negativa a canviar d'idioma davant d'un agent al control de passaports de l'aeroport li ha suposat una multa de 601 euros.

Escuder afirma que discriminar i vexar ciutadans pel fet de parlar català és una "situació estructural" i única en un estat plurilingüe a Europa, que no es produeix ni a Suïssa, ni a Finlàndia ni a Bèlgica. Segons ell, la raó és que el català "no és llengua oficial de l'Estat" i que els funcionaris i les empreses se saben impunes.

Per això la Plataforma

Òscar Escuder, president de l'entitat, va presentar ahir el nou web i les peticions d'actuació als governs ■ JOSEP LOSADA

per la Llengua ha obert el web Proudecatalanofobia.cat i demana als governs espanyol, català, valencià, balear i aragonès un pla de xoc per acabar la discriminació. La plataforma ha sol·licitat entrevistes amb els cinc presidents

per exposar-los el problema. Al govern de Pedro Sánchez li reclama un canvi constitucional perquè el català sigui llengua oficial i un procés de selecció de funcionaris que garanteixi que estan en disposició de respectar la llengua pròpia

de Catalunya, les Illes i el País Valencià. L'entitat també ha sol·licitat una trobada amb la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, per instar-la a posar rètols informatius visibles sobre els drets lingüístics en comissaries, jutjats i registres, com ja ha instal·lat la Generalitat a la Ciutat de la Justícia, i a fer sancionar els funcionaris que no els respecten.

L'entitat també demana noves lleis contra la discriminació lingüística als governs català, valencià i balear, així com un règim d'infraccions i sancions en l'àmbit públic i privat i rètols informatius sobre els drets també a l'àmbit de la salut, a més de l'assistència jurídica als afectats. Al president d'Aragó, la plataforma li sol·licitarà l'oficialitat del català a la Franja tal com recomana el Consell de Ministres del Consell d'Europa.

El nou web recollirà signatures i permetrà enviar cartes als cinc governs demanant-los actuacions perquè es respectin els drets lingüístics. ■

84498-1186500

Segurnou
CORREDORIA D'ASSEGURANCES

**VISITI'NS
S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA**

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat.

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com

★★★ Maçanet de la Selva ★★★
25 de novembre 2018
a partir de les 7h al camp d'en Cinto

VIII trobada i fina de
clàssics

organitzo:
Aparcament reservat per a vehicles clàssics
Servei de bar
Preu: 7€ + samarreta, esmorzar, sorteig i aperitiu
Acompanyants: 6€ esmorzar i aperitiu
Inscripcions a: Tel. 972 456 005 (Bxa) <http://Classics-masanet.ploweb.com>

col·labora:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primàries Barcelona ja apunta a una llista liderada per Graupera

■ Alguns dels 65 candidats expliciten el suport a l'ideòleg o són impulsors de la iniciativa ■ Paluzie veu en la capital la "punta de llança" de la independència

Xavier Miró
BARCELONA

L'acte de presentació pública de Primàries Barcelona ja va apuntar ahir a una llista liderada pel professor de filosofia política i social Jordi Graupera, que al mateix temps ha estat l'ideòleg de les primàries a la capital catalana. A l'auditori ple de gom a gom de l'Escola Pia Nostra Senyora es van donar a conèixer en públic la majoria dels 65 candidats que es presenten a la llista independentista. Dues de les candidates van explicitar el seu concurs per formar part de l'equip liderat per Graupera: Violeta Gràcia, responsable tècnica i de planificació de projectes, i la periodista Àstrid Bierge. Però també són candidates a les primàries barcelonines dues impulsores de la iniciativa llançada per Jordi Graupera, Maria Vila i Diana Coromines.

Davant l'èxit de la sala a vessar, Graupera va tenir un record per a "la cort de cínics" que van pronosticar que no se'n sortiria quan va llançar la idea i va advertir que, en les pròximes municipals, Barcelona s'hi juga "els propers trenta anys", perquè hau-

Auditori de l'Escola Pia Nostra Senyora, a Barcelona, a vessar ahir al vespre ■ ORIOL DURAN

rà d'escollir entre ser la ciutat "sotmesa al ciment i als salaris baixos" o la ciutat "assequible i amb aire més pur on els catalans puguin competir en igualtat de condicions amb la resta del món".

Ciutat intel·ligent futura
Bierge va negar que existeixin les *smart cities* perquè les ciutats són "totes velles", però hi va afegir que "Barcelona ho té tot per ser en el futur la ciutat més intel·ligent del món". Coromines es va oferir a liderar la internacionalització de la ciutat "exercint com a capital d'estat i parlant de tu a tu a les capdavanteres del món".

Entre els candidats també es presenta Adrià Alsina, ex-cap de premsa i exmembre del secretariat nacional de l'ANC, que va advertir contra aquells que "voldrien oblidar la independència i negociar quotes de poder". O Christian Arbós, portaveu dels afectats de la Superilla d'Horta, que va defensar que els barris decideixin els projectes urbanístics que volen i va prioritzar les polítiques socials, "eternes oblidades". Altres candidats són la investigadora biomèdica Sílvia Bonàs, el consultor en estratègies de seguretat Marc Comas, el doctor en ciències ambientals Jordi Oliver, el

criminalista italià Cristian Salomoni, l'ecologista Josep Puig i la doctora en humanitats Mònica Vidal.

Amb 23.000 inscrits inicials, el registre es tanca el 13 de desembre i la votació en primera volta es fa del 14 al 16, mentre que la inscripció per a la segona es tanca el 20 i la votació es farà del 21 al 23. El registre pot ser presencial o telemàtic, però, en aquest segon cas, cal validar-lo en persona. L'ANC dona cobertura logística a la iniciativa arreu de Catalunya i la seva presidenta, Elisenda Paluzie, considerava ahir Barcelona "la punta de llança" de la independència del país. ■

Lluís Caldentey entrega la vara a Josep Tutusaus, nou alcalde de Pontons ■ C.M.

Relleu a l'única alcaldia del PP a Catalunya

■ Caldentey, amb vint anys a l'alcaldia, ha estat bel·ligerant amb el procés

C. MORELL / TAEMPUS
PONTONS

Lluís Caldentey (PP) va deixar ahir el càrrec després de vint anys al capdavant de l'alcaldia de Pontons. Caldentey va explicar que plega per motius de salut i que se'n va "orgullós i honorat d'haver ocupat el càrrec". Durant el ple, Caldentey va assegurar que des del 1999 ha treballat en benefici de Pontons i que quan va arribar a l'alcaldia es va trobar un poble petit "amb un gran capital humà". De fet, va tenir paraules d'agraïment per a tots els que han estat al seu costat: regidors del PP, personal municipal, alcaldes de la comarca, i fins i tot, el cap de l'oposició, Lluís Escardó (Junts x Pontons), a qui va tornar a retreure la

convocatòria del 9-N per part d'Artur Mas com a punt de desacord.

En una sala presidida per les fotos del rei Felip VI i la reina Leticia, i amb un buit en lloc de la del president de la Generalitat, el número dos de Caldentey, Josep Tutusaus, que ha fet d'alcalde accidental els últims mesos, va prendre possessió del càrrec.

Pontons és l'únic ajuntament de Catalunya governat pel PP. Després del 9-N, Caldentey va prendre una posició especialment bel·ligerant amb el govern de la Generalitat i va arribar a dir que l'aplicació del 155 a Catalunya s'hauria hagut d'allargar per sempre. Caldentey va obtenir quatre regidors en les últimes eleccions, mentre el que el grup de CiU en va obtenir tres. ■

montserrat
CENTRE DE DIA PER A LA GENT GRAN

Des del 2005 oferint serveis a la gent gran!

Disposem de places públiques • Transport adaptat

C/ Illes Canàries, 104 • 08397 Pineda de Mar (Barcelona) • T. 93 762 19 76 • www.centredediamontserrat.cat